

UNIAREA POPORULUI

ABONAMENTUL

Un an 150 Lei
Pe jumătate 75 Lei
In străinătate 300 Lei

Iese odată la săptămână

Adresa: „UNIAREA POPORULUI”, Blaj, Jud. Târnava-mică
Director ALEXANDRU LUPEANU-MELIN

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc: un șir mărunț odată 5 Lei
a doua și a treia oră 4 Lei.

690.000 față de peste două milioane Lei

Tipografia Seminarului Teologic gr. cat. din Blaj ne-a trimis, zilele trecute, o înștiințare prin care ne aduce la cunoștință că datoria noastră la Tipografie este, pe ziua de 1 Octomvrie, de 690.000, zi: șase sute nouăzeci mii, Lei. Tot deodată ne roagă să facem tot ceace ne stă în putință, ca să plătim această datorie, pentru că, în caz contrar, deși cu multă durere, nu ne va putea tipări mai mult gazeta.

Așadar, după 15 ani de muncă necontenită pentru această biserică și acest popor, după ce ne-am dat tot ce am avut mai bun, însuflețirea, dragostea și știința noastră, precum și anii frumoși ai tinereții noastre, să ne vedem acum primejdii nu numai de a nu mai apărea, ci și înglodată într-o datorie atât de mare! Așadar, în loc să fi câștigat și noi ceva, pe urma muncii noastre cinstite, iată-ne primejdii până și mica noastră leafă de profesori!

Cu adevărat: fă bine și așteaptă rău!

Dar nu de aceea scriem acest articol ca să ne tânguim. Tânguirea s'o lăsăm babelor. Am scris aceste știri, ca cetitorii noștri, cari mai au cel puțin o rămășiță de cinste și de omenie, să se trezească la trista realitate și să-și facă în sfârșit datoria față de noi.

Este un adevărat furt, a primi o gazetă, a o citi și a nu o plăti. Gazeta aceea costează bani: hârtia, culesul, tiparul, împaturatul, mărcile poștale, dusul la poștă, cvartirul pentru Administrația gazetei, cerneala, hârtia și penițele cu cari se scrie, toate acestea costează bani, ne mai socotind munca noastră, care trebuie și ea răsplătită, dacă nu mai scump, cel puțin cât munca unui muncitor de câmp. Celce, știind și voind, ne păgubește, prin neplata abonamentului, păcătuiește împotriva poruncii a cincina dumnezeiești și va fi pedepsit, nu numai de Dumnezeu, în lumea cealaltă, ci și de legile țării, aici pe pământ.

Toată vina și greșala noastră care a fost? Că am trimis gazeta, la rugarea cetitorilor noștri, și pe așteptare, în credința că avem de a face cu oameni cinstiți. I-am provocat odată, de două ori, de zeci de ori, dar cei mai mulți s'au făcut surzi, și nu numai că nu ne-au răspuns, dar o seamă, cei mai de ni-

mica, ne-au chiar înjurat, fiind încă ei de către pădure.

Pentru o atât de mică greșală însă este prea mare pedeapsa pe care ni-o dau o seamă dintre cetitorii noștri. Ori, nu văd și nu voiesc să vadă marea nedreptate ce ni-o fac?

În viitor, dacă vom mai trăi, vom fi mai prevăzători, vom fi fiii veacului acestuia, și nu vom mai crede nimănui, decât dacă ne plătește.

În curând vom trimite cele din urmă provocări, ca toată lumea să știe, cu cât ne datorește, apoi, după o așteptare de câteva săptămâni, vom publica, rând pe rând, în gazetă, numele acelora cari ne-au neîndreptățit și sumele cu cari ne datorează fiecare dintre ei, ca să vadă lumea, cine și cu cât ne-a păgubit. Iar pe urmă, vom fi siliți a încasa, pe cale judecătorească, cele peste două milioane Lei cu cari ne sunt datori cei neînțelegători.

Dar, și până ce vom putea lua toate aceste măsuri, dureroase pentru noi, rugăm din toată inima, pe toți cetitorii noștri cari mai au cât de puțin simț creștinesc, să binevoiască a ne trimite, chiar și în rate cât de mici, fie săptămânale, fie lunare, cu ceace ne datorează, mai ales acum toamna, când mai au din ce face bani.

Rugăm pe frații preoți dela sate, să binevoiască a ne sta într'ajutor, a lumina pe cetitorii noștri și a le dovedi că aceste felii de datorii nu intră în legea conversiunii și că e mai pre sus de toate cinstea și mântuirea sufletului, decât vreo câteva sute de Lei.

Aceeaș rugăminte o îndreptăm și către ceilalți cărturari ai satelor noastre, precum și către sătenii fruntași.

Iar noi înșine nu încetăm a înălța fierbinți rugăciuni către Tatăl cel din ceriuri, să lumineze mințile datorășilor noștri și să le arete greșala și păcatul pe care-l fac, neîndreptățindu-ne în forma aceasta.

Ca buni creștini ce voim să fim până la sfârșitul vieții noastre, nu ne pierdem nădejdea, ci credem, sus și tare, că preadrechtul nostru Dumnezeu, preacurata sa Mamă și toți sfinții ne vor ajuta să trecem, cu bine, și peste această primejdie, fiindcă nu pentru interesul nostru, ci pentru binele bise-

ricii și al neamului am lucrat și luptat 15 ani, și tot pentru aceasta avem de gând să luptăm și în viitor, până ne va mai da Dumnezeu putere și viață.

Redacția și Administrația
„Unirei Poporului”

Frizerii și Dumineca. Ministrul Muncii a aprobat, prin decizia Nr. 59.682, ca frizeriile din întreaga țară să fie deschise, în zilele de Duminică și sărbătorile legale, până la ora 12. În schimb a doua zi frizeriile vor fi închise până la aceeași oră. — Rău a făcut Domnul Ministru al Muncii că s'a învovt la aceasta. În forma aceasta nici frizerii, nici oaspeții lor, nu vor merge la biserică, în Duminică și sărbători, în schimb își vor petrece Duminică noaptea până târziu, ca să poată dormi până luna după amiază. Măcarcă noi par'că avem o lege a repausului duminical și, înainte cu un an, ni-se pare, însuși Maestestatea Sa Regele a spus că Duminică e zi de odihnă și de rugăciune.

Ce putem învăța dela Turci. Multe, foarte multe. Înainte de toate omenie și curcnie. Dar apoi chiar și legi și pilde bune. De pildă, zilele trecute a fost chemat în fața judecătoriei un ziarist care a scris un articol lung despre oucidere. Ziaristul a fost aspru pedepsit, fiindcă legea turcească spune că omorurile, crimele, sinuciderile și alte d'aldeslea nu se pot descrie pe lung și pe larg, ca la noi, ele cel mult pot fi pomenite în câteva cuvinte. Alta: cu prilejul reorganizării rețelei telefonice din Istanbul (Constantinopol), mai mulți negustori au colectat bani pentru a face un dar lui Kemal Pașa, președintele republicii. El l-au făcut dar un aparat de telefon, din aur. Kemal Pașa le-a mulțumit pentru dar, a topit aparatul, iară banii primiți din vânzare l-a cinstit câtorva întreprinderi sportive. Dela Turci am învățat bacșiișul. Iată că acum tot un Turc ne și desvătă de el. Asculta-l-vom și urma-l-vom însă oare?

Spărgătorii cari își plătesc datoriile. Înainte cu câteva săptămâni niște spărgători au intrat în cancelaria primăriei din Viena și au furat bani în preț de peste un jumătate de milion lei. Unul dintre ei a fost prins, dar n'a volt să spună numele celorlalți. După îndelungate cercetări însă au fost prinși și aceștia. Interesant e că nu s'a aflat la ei nici un ban. Întrebați, ce au făcut cu banii, au răspuns că și-au plătit datoriile. — Dacă erau din România, abunăseama că nici prin gând nu le trecea așa ceva, că doară la noi nici celce se în oameni de oameni nu-și plătesc datoriile, decum hoții și spărgătorii.

Isus ca sămănător

În evanghelia IV. după Înălțarea sfinței Cruci (dela Luca 8, 5—15 și apoi din nou partea a doua din stih 8 a aceluiaș cap), Domnul nostru Isus Hristos ne povestește frumoasa pildă a sămănătorului și ni-se prezintă ca un sămănător, fiindcă el a sămănat mai mult pe acest pământ cuvântul lui Dumnezeu. De aceea e bine, ca cu acest prilej, să examinăm ogorul lui Isus, apoi sămânța aruncată și în sfârșit roada adună.

Ogorul lui Isus suntem noi oamenii, și anume toți oamenii, atât cei învățați cât și cei fără carte, atât împărații și regii cât și oștenii, atât bogații cât și săracii.

Sunt cu toate acestea unii mai sfătoși, cari ered, că ei sunt dobă de carte și prin urmare nu mai au ce învăța dela Isus. Unii ca aceștia sunt în mare rătăcire. Știința adecă nu este, n'a fost și nici nu va fi vreodată în contradicere cu învățăturile Domnului. Ori doară nu Domnul a făcut ceriurile și pământul, și toate câte sunt într'nsele? Știința ce face? Caută și cercetează tot ce este în lume: Medicina cercetează trupul omenesc sau animalic, astronomia legile după cari se mișcă stelele, botanica legile după cari trăiesc plantele, geologia straturile pământului, fizica proprietățile generale ale lucrurilor din lume, meteorologia schimbarea vremurilor, și așa mai departe. Tot ceea ce caută acești învățați este făcut de Dumnezeu. Cum va putea fi deci contradicere între firea și proprietățile acestor

lucruri create de Dumnezeu și între cuvântul scris sau răspândit prin predicaarea al lui Dumnezeu?

Contrazicerea iată de unde vine. Ni-o spună unul dintre cei mai mari învățați, filozoful englez Bacon de Verulam (1561—1626): »Ocupația superficială (numai la suprafață) cu științele naturale poate duce la necredință. Studiul adânc însă ne conduce la Dumnezeu și la religie». De aceea au și fost credincioși aproape toți marii învățați, începând cu Platon, Aristotel și Socrate, cei mai mari filozofi ai vechimei, și până la Marconi, cel mai mare învățat al vremurilor de astăzi, care este nu numai mare creștin ci și mare catolic.

Ogorul lui Isus au fost nu numai oamenii de pe vremea lui, ci și cei de astăzi, cari avem cea mai mare nevoie de învățăturile Domnului. Ori, nu vedeți, cât de mult ne lipsește, tocmai nouă, oamenilor moderni, dragostea propovăduită de Isus? Nu citiți ziarele, cari zilnic ne aduc știri îngrozitoare despre pregătirea tuturor popoarelor la un nou și mare război? Dar chiar și noi între noi cât ne ciondromănim, cât se mai tot hărțuesc cele partide, ba chiar și vecinii și neamurile! Pentru ce? Pentru că nu cunoșc învățăturile Domnului și nu le urmează.

Sămânța Domnului este cuvântul lui Dumnezeu, și numai cuvântul lui Dumnezeu ne poate aduce adevărul, iară adevărul numai unul poate fi, nu două și mai multe. De aceea dintre multele religii cari sunt pe pământ, numai aceea poate fi cea adevărată, care ține tot ceea ce a poruncit Domnul. Toate celelalte religii se vor prăpădi, rând pe rând, cum s'au prăpădit cea ariană, cea monotelită și celelalte erezuri, așa că și despre cele de astăzi se poate zice ceea ce a spus sf. Petru Safirei: »Iată picioarele celorce au îngropat pe bărbatul tău la ușă, și te vor scoate și pe tine» (Fapte 5, 9)!

Numai adevărata sămânță a Domnului ne poate da viață adevărată, fiindcă numai

el cunoaște firea omenească așa cum este. Și dacă oamenii nu duc o viață după învățăturile Domnului, de vină este firea omenească cea stricată, care mai mult ascultă de șoaptele trupului decât de ale sufletului. Asemenea suntem adecă, cei mai mulți, negrului aceluia, care, învățând a bea viars sau țuică, și-a vândut, rând pe rând, toată bogăția, ca să aibă pe ce-și cumpăra țuică, iară când n'a mai avut ce vinde, s'a vândut pe sine însuși, și-a vândut libertatea, numai ca să-și potolească această patimă. Sămânța Domnului însă tocmai înfrânarea vrea s'o rodească, aceea înfrânare fără de care nu putem duce o viață omenească pe pământ, ci numai una dobitocească.

Să mai vedem în sfârșit și roada adună de sămânța Domnului. Această roadă e minunată, e cât se poate de mare. Noi însă n'o vedem, fiindcă ne-am obișnuit a o vedea zilnic. Și de fapt, cine a șters sclăvia? Cine a ridicat femeia la acelaș rang cu bărbatul? Cine a șters iobăgia? Cine a scos copiii de sub jugul cel crunt al tatălui, care putea face cu el ce voia? Cine a ridicat spitalele? Cine a deschis casele pentru săraci? Cine a înființat școlile? Cine a făcut roditoare pământurile și a uscat mlaștinele? Cine? Citiți istoria și studiați, și vă veți convinge, că numai Isus cu învățăturile sale apostolii săi și și urmașii lor.

Iară dacă privim oamenii singurateci, cine a dăruit pacea aceea minunată sufletelor noastre? Cine ne-a asigurat de iertarea păcatelor și de împreunarea, prin sfânta Cuminecătură, cu Dumnezeu? Tot numai Isus.

Goethe, cel mai mare poet al Germanilor și unul dintre cei mai mari poeți ai lumii, care a fost și foarte bogat, și-a mai fost și prieten cu domnitorul țării; acel Goethe despre care se spune, ca și despre poetul nostru Alexandri, că a fost cel mai fericit dintre oameni, spune: »Oamenii m'au ținut totdeauna de unul dintre cei mai fericiți

Foița „UNIRII POPORULUI“

Rugăciune

Indură-Te, o Doamne, și nu ne da pierzării,
Pe cei care greșit-am cât și nisipul mării;
Indură-Te, Stăpâne, ș'ascult' a noastră rugă,
Căci alergăm la tine cu glas umil de slugă.

Alungă, Indurate, cu-a Ta putere sfântă,
Nevoia și necazul ce lumea o frământă;
Întoarce mintea lumii, la adevărul Tău,
Și fă-o iar să creadă într'unul Dumnezeu.

Fă ca nedreptatea și ura să dispară,
Și omenirea 'ntreagă să se 'nfrățească iară;
Să uite dușmănia nutrită pân' acuma,
Să uite suferința ce-o a 'nfrățit cu huma.

Să-ți cânte Ție, Doamne, și să Te preamărească
Și-alătura de tine, mulțimea îngerească;
Căci numai astfel Doamne putea ne-vom mândri
C'avusem fericirea: în lume de-a trăi;

Și numai astfel Doamne, înlăturând mânia,
Putea-va peste lume să-ți vină 'npărăția.

Simion I. Crișanu

Chimul Norocosul

(sfârșit)

După multă căutare și întrebare află una tocmai în al treilea sat. O fată cu stăricică, dar cam trecută în zilele ei, căci îi ieșise ponosul că ar avea „suspinii“, și s'ar înăduși.

Gafia, căci așa se numea fata, era o fată galbănicioasă, și era poate cu un an sau doi mai bună decât Chimu. Umbra tot încet, și când râdea, începca a tuși, de gândea că se înecă. Părinții numai pe ea o aveau, și se siliau să-i facă ceva zestre, da de vor putea vedea pe cineva, ca să n'o îngroape fată mare. Mama lui Chimu auzise despre ea, și — hait —, își face treabă în satul acela, ea să o vadă.

Cuminte era fata, urâtă nu era, ușuratică și ne așezată ca una de șaptesprezece ani încă nu mai era; apoi avea o perche de junci haine, ca la găzdoie de cele bune, vreo patru mii de Lei bani gata și, după moartea părinților, toată strânsura și agoniseala lor, fără datorie nici măcar de un Leu.

— Bună va fi — gândea Chimu.

— Dacă nu ți-a chiar plăcea — zicea mamă-sa — doar n'ai s'o fierbi în oală. Câți oameni sunt cari nu se plac, și tot trăiesc; ca să fie și ei în rând cu lumea.

Chimu căzu pe gânduri. Se socotea mereu, cum să meargă el acolo, ce să zică și cum să înceapă, dar mai mult se gândea, cum ar

putea el să „prăbăluiescă pe Gafia, să vadă de bună seamă dacă are „suspinii“ sau nu. După multă gândire și frământare, ajunse la hotărârea, să chame cu el pe Toderuț Gaiță, care era de aceeaș vârstă cu el, dar înșurat de vre-o patru ani.

Toderuț era gureș și vâratec, apoi jucăuș, de nu-i găseai pereche în zece sate. Pe acesta hotărî Chimu să-l ducă de peșitor, și părinții lui se învoieră.

Chimu și plecă la Toderuț, pe care îl află tocmai la masă, căci era în săptămâna de după Crăciun și afară era zăpadă și îngheț, de nu era modru să ieși din sat. Chimu așteptă până ce isprăvi cu prânzul, apoi îi spuse tot păsul său.

— Mergem Chime — făcu Toderuț — Mergem să vedem, ce pânură e și s'o aducem încoace. Pe Anul Nou să fim acolo, că dacă se va potrivi, pe Bobotează să vă și vestească în biserică.

— Dar am cam auzit — zise Chimu —, că fata ar avea o țăr de „suschin“ și se înădușă. Oare cum am putea noi face ca să știm de bună seamă, dacă are ori n'are?

— Las' pe noi — făcu Toderuț — Vom face oare cumva, ca să mergem la joc. De va veni, apoi lasă să ți-o iau eu la o „zdrâncănită terfărească“ și să ți-o învărt cum știu eu; și de nu se va înăduși, să știi că e bună. Dar de nu va vrea să vină la joc, și nici să joace, să știi că are ce are, și nu sunt numai vorbe.

oameni. Și n'am fost fericit toată viața mea, nici patru săptămâni. Nu zău, pentru că n'a trăit după poruncile Domnului, și numai la sfârșitul vieții a început a se mai apropia de Dumnezeu.

Ascultați deci, dragi cetitori, cuvântul lui Dumnezeu și pregătiți sufletele voastre, ca să fie ogor bun pentru sămânța aruncată de Isus.

Nu fiți asemenea acelor nenorociți, cari aud cuvântul lui Dumnezeu, dar după aceea vine diavolul și ia cuvântul dela inima lor, ca nu cumva crezând să se mântuiască!

Nu fiți apoi asemenea acelor cari, când aud, cu bucurie primesc cuvântul, și aceștia rădăcină nu au, ei cred până la o vreme și la vreme de ispită se lapădă!

Nu fiți nici asemenea acelor, cari aud, ci cu bogățiile și cu grijile și cu plăcerile vieții umblând, se înneacă, și nu rodesc desăvârșit!

Ci fiți asemenea acelor, cari cu inimă bună și curată auzind cuvântul, îl țin și fac rod întru răbdare!

Părintele Iuliu

Un avion cu 155 mil Lei. De mult se tot gândesc oamenii, cum ar putea ajunge cât mai ușor și mai ieftin la sburat. Fabrica de fier și de avioane „Erla” din Saxonia (Germania) a construit (făcut) de curând un avion mic și totuși foarte puternic, în care nu șade decât un singur om, dar motorul avionului are o putere de 20 cai. Aripile au o lungime de 11 metri iar avionul însuși de 6 metri și 20 centimetri. Greutatea pe care o poate duce este de 120—150 kilograme, iar înălțimea la care zboară este de 110 kilometri la oră. Prețul este numai 3875 mărci aur, adică 155 mil Lei. Azi-măne va avea fiecare om bogat câte un avion sau aeroplan și va sbură când și unde va vrea, până-și va frânge gâtul, deși mulți logineri susțin că e mai sigură călătoria cu aeroplanul decât cea cu trenul, automobilul sau vaporul.

Ce mai este nou în politică

Dela conducerea național-tărănistă

După multele frământări, cari se sveneau și unele se chiar vedeau a fi în partidul național-tărănesc, Duminecă 8 Octomvrie s'a ținut la București ședința comitetului executiv al partidului, sub conducerea dlui prim-ministru *Alex. Vaida-Voevod*. La această ședință au luat parte toți membri guvernului, cari se aflau în capitală, precum și șefii organizațiilor județene. Partea mai interesantă din ședință a fost aceea când dl *Ion Mihalache*, vice-președintele partidului, a declarat că nu poate fi în contra guvernului. Dacă dsa are o idee nouă asupra mersului banilor, o are și o spune, dar nu se gândește să o ducă la îndeplinire decât guvernul, care este capul țării. Intre dnii *Vaida și Mihalache* nu este nici o neînțelegere. Ba încă dl *Mihalache* a declarat, că guvernul trebuie să mai stea mult la putere și să lucreze din greu. Programul său va fi împlinit numai atunci când țărănimea va fi instărită și scoasă cu totul de sub amăgirile politice.

Când dl deputat *Socol* a cerut ca dl *Maniu* să fie apărat contra svonurilor ce i-se aduc, că ar lucra contra guvernului, dl *Vaida* a răspuns, că nu va face aceasta, de oarece nu-i lipsă. Dsa a luat guvernul având încrederea Coroanei și aprobarea dlui *Maniu* și nu vrea să creadă tuturor

svonurilor, până nu i-se aduc dovezi. Atunci ar ști ce să zică și ce să facă.

De altă parte dl *Maniu* a declarat, că deși rămâne la aceeaș părere, că ar fi mai bine să treacă partidul în opoziție, totuși nu va face greutăți guvernului.

Ce-l cu datoria statului

Guvernul, pe lângă frământările din partid, care dupăcum se vede nu sunt tocmai așa de mari, se străduiește să facă o înțelegere cu plata datoriilor statului. Ne mai având coașa țării bani sunători, ca să poată număra la fiecare dotă banii coveniți din împrumuturi, guvernul a hotărât să plătească numai 20 la sută în bani sunători, iar restul de 80 la sută în Bonuri de cassă (hârtii de valoare). Aceste Bonuri de cassă vor putea fi schimbate în bani în anul 1936—1937. Până atunci se va socoti o dobândă de 4 la sută. Aceasta cu cei din țară.

În ce privește pe împrumutătorii străini, guvernul, după ce ei n'au vrut să stea de vorbă, a vestit în lume felul eum va mai putea plăti datoria sa. Acelora li-se vor plăti acum tot 20 la sută, dar nu în Lei ci în devize (hârtii de valoare între țări), iar restul de 80 la sută se vor depune la Cassa de Amortizare, în Bonuri de cassă. În felul acesta bugetul acestui an se va scădea cu un miliard și jumătate. Părerea străinilor încă nu se știe.

— Bu-u-u-un!

La Anul Nou, Chimu și Toderuț erau la Gafia în casă, după ce — se înțelege —, le trimiseră știre cu vre-o două zile înainte, ca să știe omul să se pregătească. Tatăl Gafiei, care era un om ca de 45—50 de ani, vesel și bun de gură, îi primi cum se cade la niște pețitori. Gafia era împodobită, ca la sărbători mari, dar gălbenuță și slăbuță, și râdea așa de jalnic de părea că o doare și când râde. Mama Gafiei să fi tot avut patruzeci de ani, dar era galbini și ea și gălbioasă de gândea că acum-a cum își da duhul. Se vede că fata sămăna în partea mamă-sa.

După ce mâncară și după ce se mai adunară neamuri de-ale Gafiei în casă și sorbira câteva câceauă de vin „în sănătatea tinerilor”, Toderuț era toemai gata să aducă vorba despre joc — ea să pună pe Gafia la probă —, când aude cetera clăncăniind în tindă. Se vede că țiganilor li se dase de știre înainte și venira toemai la timp.

— A-ha-ha-ha-ha-mă-ă-ii! — făcu odată Toderuț și — hai Gafie! — Și o învărti Toderuț și pe dreapta și pe stânga, încât biata Gafie din galbenă ea păpădia se făcu roșie ca sfecla. Curgeau sudorile părău pe ea, dar Toderuț n'o slăbea.

— Zi-i-i-mă-ă-ă-i, să-mi petrec și să uit că-a însurat, că nevasta nu-i aici să mă vadă. Iatoarce-o pe „hățagană de celea țerfărești”, și — hi cu biata Gafie și pe dreapta și pe

stânga, de gândea că jocul acela e una cu moarta. Da Gafia nu se da, și nici gând n'avea să amețească.

Își bătea Toderuț cismele, și băga pe Gafia pe sub mână, apoi o arunca cât colo și o lăsa să se învărte singură, apoi iar o prindea și o învărtea el, până și cămașa lui, și și lăsa Gafia se făcurea leoarță de sudoare. Atunci apoi încetară din jocul acela sălbatec.

Găfăiau, atât Gafia cât și Toderuț, dar deunde să-ți tușască ori să-ți amețească vre-unul. Gafia era roșie ca o cirasă și îi lucea obrazul ea și cum ar fi fost de sticlă. Chimu se nita la ea și zicea în gândul lui: — Mă! Asta-i chiar faină, numai să vedem ce va zice Toderuț de „surchin”.

— Jocuri de astea n'am jucat de când sunt, — zise Gafia ștergându-și sudorile cu batista.

— Așa să joacă pela noi — draga mea — făcu Toderuț.

— Dar mă rămășese că nu mai mai lua odată — făcu Gafia, — să văd că și dumneata găfăi ca un motor.

— Acum nu, că m'am ostenit — făcu Toderuț, — că n'am mai jucat de mult; dar peste o jumătate de ceas tot așa așa fi ca și înainte.

— Și eu tot așa, — făcu Gafia.

— Noai Trăiască jucătorii, închină tatăl Gafiei.

— Trăiască — strigară toți,

— Toderuț se așeză lângă Chimu, și în gălmăceala aceea Chimu putu să-l întrebe:

— Fân ori paie?

— Poate merge — făcu Toderuț printre dinți.

După ce mai petrecură câteva pahare de vin, neamurile Gafiei se împărățiară, iar Toderuț spuse pe față pentru ce au venit ei.

— Noi nu suntem împotriva, numai tineri, să se invoiască, — zise tatăl Gafiei.

— Eu mă invoiesc — zise sfioasă Gafia, iar mama ei îi sărută pe amândoi în obraz zicându-le: — Dumnezeu să vă ajute și să fie într'un ceas bun, dragii mamii.

De târguit nu se mai târguiră, căci amândoi erau singuri la părinți și erau siguri că bătrânii nu vor duce cu ei în groapă nimic, afară de un rând de haine și patru scânduri; și și merseră la preotul, la „bună invoice”, și la primărie ca să-i pună „în drod”.

După trei săptămâni, pe Gafia o „gogheau” fetele din sat și pe vârful unui car încărcat cu țerfari și țerfărețe, huțot și huțoate, ea părăsea satul de naștere și mergea în casa lui Chimu.

Gafia se făcu nevastă cum se cade, căci nici vorbă să aibă înădușală sau altceva. Ba, dela o vreme, și gălbineala dia obraz i-se șterse și în locul ei umerii obrazului începură a i-se înroși. Lua tot felul de lucru și îndruma și pe Chimu.

— Uite mă că și aici a avut noroc Chimu

Conferința dezarmării

Luptele ce se duc la Geneva pentru împăcarea lumii merg cam greu. S'ar părea, că oamenii cei mari toți sunt contra armelor, dar fiecare li-ar fi teamă să se știe fără arme. *Germania*, care este ca un buboiu în plină coacere, s'a grăbit să trimită la Londra și la Roma, câte o scrisoare în care spune: vreau dezarmarea și controlul armelor cum cere Franța, dar nu pe patru ani ci pe unul; și înainte de a se începe controlul, să-mi dați voie să fac tot felul de arme, așa cum au și celelalte țări. După cum se vede hârtia ei nu prea miroasă a pace, și, pe lângă asta, faptul că ea n'a fost trimisă și la Paris, a dat de bănuț.

Cu multă dreptate a spus deci *D. Baldwin*, la Londra, în fața la 2500 oameni, că lumea este așa de încordată, de frica războiului. Toate țările vreau pacea, dar toate se tem că acum ori mai târziu vor fi atacate cu războiu. Nu se poate face nimic bun, până nu ne vom scăpa de armele ucigașe și Anglia va lucra numai spre acest scop, spune lordul englez. La Geneva lucrurile nu merg însă așa de ușor și crede că chestia dezarmării se va discuta mai întâi între cele patru puteri din Apus.

Bulgaria își schimbă politica?

După cum mirosul tare al unei flori atrage ființele din jur, așa și Mica Înțelegere se nizuște întruna să sădească între țările din jurul Dunării numai flori și armonie. Se pare că lucrul bun tot are un răsunet în inima omului. Bulgaria, care ne vedea destul de urit pe noi, dar nu-i putea vedea de loc, până mai ieri, pe Sârbi, se pare că începe să devină mai prietenoasă. Cu câteva săptămâni înainte, ea a semnat o înțelegere comercială cu Cehoslovacia. După plecarea din România, Regele și Regina Serbiei au avut o întâlnire la Varna cu Regele *Boris* și Regina Bulgariei. La Istanbul se vor întâlni cu

Kemal Pașa mai marele Turcilor. Întâlnirile acestea au de scop prinderea unei pretenții, pe urma căreia să se poată înțelege și țările mai bine între ele. Inceputul e bun. Să-i vedem continuarea.

Viața politică din țară

Când lumea e frământată de griji și de atâtea lipsuri, de bună seamă că la noi în țară nu poate fi raiul pe pământ. Guvernul încearcă în tot felul calea cea mai bună și face cât poate. Celelalte partide spun, că guvernul nu mai poate dăinui mult. Țara trebuie să aibă conducători tari și aceia nu pot fi decât oamenii partidelor lor. Și, ca să vadă ce zice poporul la aceste păreri ale lor, dnii *J. G. Duca*, *Oct. Goga* și mareșal *Averescu* și-au făcut planul unor călătorii prin țară. Liberalii dușiți vor și începe cât de curând intrările pe județe ale partizanilor săi.

Acum vedem cu toții ce e, nimeni nu știe însă ce va fi, dar trebuie să ne așteptăm la toate.

Prof. Nicolae Comșa

Un ordin necreștinesc

— Ucenicii n'au lipsă de ore de religie? —

Zilele trecute a sosit la toate școlile de ucenici din țară ordinul Ministerului Instrucțiunii, prin care se aduce la cunoștință că în anul școlar ce se începe acum nu mai este obligatoriu învățământul religios în școlile profesionale (de meserie) și de ucenici. Deodată cu acest ordin a sosit apoi și programa analitică (care explică, punct cu punct, părțile generale) de învățământ, din care de fapt lipsește învățământul religios ca obiect de studiu.

Cauza?

Faptul că bugetul (intocmirea făcută dinainte a veniturilor și cheltuelilor) școlilor de ucenici întrece cu mult suma prevăzută în bugetul statului pentru ele. Și fiindcă învățământul religios i-s'a părut Ministerului de mai puțină importanță, l-a dat afară din programă, ceea ce înseamnă că nu mai plătește orele de

religie pe cari le fac preoții. Și aceasta se întâmplă în România creștină, în anul Domnului 1933, la 19 veacuri dela moartea pe cruce a Mântăitorului nostru Isus Hristos, în acest an sfânt!

N'a aflat Domnul Ministru alt modru de a cruța, decât tocmai la studiul religiei, și încă la cei mai avizați la aceasta, la ucenici?

S'ar putea spune că facă-și preoții datorința și fără bani. Foarte bine, dar datu-V'ați seama Domnule Ministru, că acești preoți n'au decât 1500 Lei lunar, că sunt mai slab plătiți decât cei din urmă servitori dela oficiile statului, că sunt oamenii cu familii și cu copii mulți și că trebuie să lucreze din greu la lucrul câmpului, alături de plugari, dacă vreau să-și asigure viitorul familiei? Cum să propună acești nenorociți și aceste ore, în cinste?

Dacă s'ar cerceta amănunțit bugetul, noi credem că atâtea bani s'ar afla cari s'ar putea folosi în acest scop.

Oare este vreo tagmă de oameni care să aibă mai mare lipsă de educație religioasă, decât tocmai această tagmă a viitorilor meserieși, în rândul cărora mai ușor prinde orice porneală primejdioasă și orice agitație?

Singura mângâiere a acestor copii ai mîinii era până acuma când preotul le venea la ore și le povestea despre dragostea nemărginită a lui Dumnezeu față de noi oamenii; le arăta că este cineva acolo sus care ne poartă de grijă tuturor, dar mai ales copiilor săraei și necăjiți; le dovedea că nu lumea aceasta, cu toate bogățiile și plăcerile ei, este țânta noastră, ci o altă lume, unde este deplină dreptate. Bieții ucenici, stăpânii lor nu-i lasă la biserică cu anii, dar se mai mângăiau și ei la orele de religie, mai ales când li-se vorbea de iertarea păcatelor și împărtășire.

Ei bine, de aici înainte ei rămân fără aceste mângâieri. De aici înainte, dela injurăturile stăpânilor și dela viciul rău al stăpânelor hapsâne, ei vor merge la școală unde tot numai de materie și de bunăstare li-se va vorbi, iar despre suflet nici odată. Ce se va alege din ei, Doamne Dumnezeule! Ce se va alege din ei! Și aceasta într-o țară, pe emblema (pajura) căreia e scris: „Nihil sine Deo“, adică: nimic fără Dumnezeu!

Domnule Ministru, noi blăjenii Vă cunoaștem om foarte insufletit pentru biserică și pentru credință. Ne-ați chiar declarat aici la Blaj că Vă Ve-ți nizu să introduceți și în alte părți educația religioasă ca la Blaj. Rugăm-Vă deci, fie-Vă milă de acești copii săraei, de ucenici. Dați-le puțința de a se mângăia prin învățăturile Domnului, faceți rost cumva de acei bani atât de puțini și nu-i lăsați fără studiul religiei. Noi la Blaj, Vă asigurăm că nu-i vom lăsa fără instrucție religioasă, dar ce va fi în altă parte, unde preoții nu vor putea fi supravegheați decât-și fac, și în cinste, datoria? I. M.

Acrime

Se simțește în gură, din cauza unei materii apoase, foarte acre, ce se ridică din stomac. Materia apoasă și acra din stomac, se întrebuițează la mistuirea mâncărilor. Uneori, aceasta materie nu se întrebuițează toată și partea care rămâne vine în gură, în formă de răgâieli acre.

Acrime în gură simțește omul mai ales atunci când înghițește multe beuturi: vin, bere sau multe mâncări acre: macriș, varză, coacăze, castraveți.

Lecuirea: Să iea bicarbonat de sodiu din farmacie, într-o lingură sau înainte de mâncare sau la o oră după mâncare. Se poate lua sau curat sau cu puțină apă.

E bună și apa de var, Oamenii pe săte întrebuițează și olei de lemn.

lui Nonie, — ziceau oamenii din sat. — Și-a găsit slabul nevastă harnică.

Și într'adevăr Gafia era nevastă harnică, îi adusesse o pereche de vițoșoare, cu cari lucra badea Nonie, iar Chimul „fărțălea“ și fura vremea ca și mai înainte, fără a munci dela os. Nu câștiga, dar drept că nici nu cheltuia. O pereche de țipici pe el îl țineau doi ani, căci el nu umbla nici mult, nici repede, nici apăsat, ci își muta picioarele de ici până acolo numai ușor și domol, de teamă par'că să nu le strice, ca și cum ar fi fost de sticlă.

La vre-o cinci ani după însurare, lui Chimu îi muriră amândoi părinții și tot cam în aceeași vreme îi muri și soacra. Gafia avu să facă trei pomeni și trei sărindare; dar Chimu tot nu se speria de lucru, căci socrului său, fiindu-i urit să mai stea singur în casa sa, veni și el în casa lui Chimu, ca să trăiască pe lângă fată. El e în puterea vrăstei încă, și lucrează cât patru, așa încât Chimu tot numai în „legău“ a rămas și n'a ajuns la rudă.

Și, poate că, nici nu va ajunge, căci până mai trăiește socrul său, îi cresc și ficiorii, că are doi feciori și o fată. El face planuri și spune oamenilor că pe ficiorul cel mai mare îl va însura pe curtea socrului său și îi va da tot ce are acolo, pe celalalt îl va da la un meșteșug, iar fata o va mărita pe curtea părinților săi. Dacă îi va mai da Dumnezeu copii, tot meșteșugari și meșteșugărițe va face din

ei, căci moșie — zicea el —, n'am să le dau la toți.

Din vitele aduse de Gafia și de tatăl ei, se prăsiră de umplură curtea lui Chimu, unde nu fu eoadă de vită de când e lumea. Chimu, fără să-și bată mult capul, ajunse la stăricică, pe când alții tot plămulesc, tot ceareă și tot fac datorii, până când la o vreme nu mai pot ieși din ele.

Nu poți zice că Chimu, cu mintea și iscusința lui a brodit ca să se întâmple așa, că doară el nu știa judeca nici de doi bănuți. Întâmplarea și voia lui Dumnezeu a făcut așa. A fost norocos, și pace bună; iar satul îi și zice „Norocosul“.

— Vedeți, mă, cum urmărește norocu pe câte un meteflete — zicea într'o zi un bărbat harnic, văzând ieșind din curtea lui Chimu două vaci, doi viței și zece oi, ca să meargă la pășune.

— Cele slabe și proaste ale lumii le alege Domnul, ca să rușineze pe cei sfătoși și increzuți — răspunse altul, întepător.

N. Lupu

O descoperire curioasă la Focșani.

La locuința dlui Enache Botez din Focșani un tăietor de lemne, crepând lemne și despicând un lemn, a observat pe cele două laturi ale lemnului câte o cruce. Lăzindu-se vestea, sute de credincioși vin să se închine ca la minune.

In cinstea Maicii Domnului

Ziua de 10 Septembrie a. c. a fost o zi de mare înălțare sufletească. Obicinuitul pelerinaj la capela romano-catolică Mălâncrad, filia parohiei gr.-cat. Noul săsesc, s'a făcut și în acest an cu mare alaiu. Încă de Sâmbătă d. m. curg șiroaze de pelerini, din toate părțile, dintre cari amintim parohia romano-catolică din Dumbrăveni, în frunte cu preotul local, precum și o mulțime de români uniți și neuniți, cărturari din Dumbrăveni, sub conducerea bunului credincios Corneliu Ghimbășan, deputat de Târnavă-Mică, cari sosesc la ora 6 după masă, deodată cu credincioșii parohiei gr.-cat. Noul Săsesc, sub conducerea preotului local Ioan S. Păcurariu. Ceva mai înainte au sosit p. rom.-cat. din Sighișoara, care a făcut o frumoasă primire pelerinilor. Peregrinii au fost bine plasați pe la săteni, recunoștință ce datorează dlui notar comunal M. Roth.

La ora 7 seara p. Ioan I. Păcurariu face obișnuita molitvă pentru mărturisiri și încep mărturisirile, fiind la dispoziția credincioșilor trei preoți, unul greco-catolic, iar doi romano-catolici. La ora 9 seara s'a slujit un paraclis în cinstea P. C. Fecioare Maria, de către p. Ioan S. Păcurariu, preot al Noului săsesc, iar răspunsurile le-a dat corul cărturarilor din Dumbrăveni, sub conducerea dlui Virgil Sabău controlor financiar. După paraclis s'au continuat mărturisirile pentru Românii cari au mai rămas, până la orele 11,30 noaptea.

Duminecă dimineața soseau mașini din toate părțile, coborându-se din ele domni și doamne, dornici de mângâiere sufletească. La ora 6 dimineața încep din nou mărturisiri, de către toți preoții. La ora 7 se face o liturghie rom.-cat de către p. rom.-cat. din Dumbrăveni cu împărtășanii. La ora 8¹/₂ se termină și mărturisirile pelerinilor români și se începe la ora 9 o sf. liturghie românească slujită de p. Ioan S. Păcurariu al Noului săsesc, al la care s'a împărțit merinde sufletească la peste 150 de pelerini. Preotul liturgisitor a predicat despre patimile Mântuitorului și suferințele P. C. Fecioare Maria la poala crucii. La ora 10,30 s'a oficiat o altă liturghie rom.-cat. de către p. rom.-cat. din Sighișoara, asemenea cu împărtășanii.

La ora 12 s'a început procesiunea, cu statuia Maicii Domnului, purtată de patru fete din Dumbrăveni și Sighișoara la care a cântat în răstămpuri bine aranjate corul cărturarilor din Dumbrăveni sub conducerea p. Ioan S. Păcurariu. S'a cântat: Pentru rugăciunile... Cuvine-se cu adevărat... De tine se bucură... ș. a. cântece mariane. La ora 2 d. m. peregrinii au plecat către vetrele lor mângâiați pe deplin sufletește. La plecarea din capelă, publicul — mai ales femeile — nu puteau să se rupă de statuia Maicii împărțitoare de haruri pe care o îmbrățișau și cu lacrimi în ochi se rugau, să le ajute, ca la anul să o vadă iarăși.

Ce bucurie pentru un părinte sufletesc, când vede atâta credință, și mai ales că au alergat la scaunul sf. mărturisiri oameni cari nu s'au mărturisit de 20 ani, iar alții de loc

La Hundorf

S'a făcut și în acest an de ziua sf. Cruci — 14 Septembrie — obișnuitul pelerinaj la „mica capelă” cu chipul Preacuratei. Numărul celor participanți a fost peste 1000. La ora 1 p. m. procesiunea a plecat de la biserica gr.-cat. Dumbrăveni, sub conducerea P. On. Domn George Simu sen. protopop și camarar papal, însoțit de patru preoți actuali p. George Simu primpreot al Dumbrăvenilor, p. Lazar Lupu al Ernei, p. Ioan S. Păcurariu al Noului săsesc și p. Liviu Moldovan. Din Ernea au venit în procesiune întreg poporul, iar din Noul săsesc membrii Reuniunii Mariane. La locul destinat au așteptat p. Emil Petric din Hundorf cu întreg poporul. S'a făcut sfințirea apei celei mici, sf. maslu și parastas. A vorbit, ca de obicei, foarte pătrunzător, P. On. Domn George Simu sen. despre patimile și moartea Mântuitorului Hristos, storcând lacrimi din ochii asistenților. S'au sfințit mai multe cărți, cruci, icoane, rozare.

Milostiv fie Domnul peste toți cei ce-l cunosc pe El și pe Preacurata Lui Mamă.

Un creștin

Tocana națională germană și încă ceva

În mai multe rânduri am lăudat în această gazetă pe dnii Mussolini, Hitler și Kemal Pașa, fiindcă toți aceștia s'au dovedit că au o foarte mare dragoste față de poporul lor, aducând legi minunate, cum la noi nu se prea aduc.

Întă mai nou o poruncă vrednică de imitat a dlui Hitler. Știind el, cât sufer în Germania șomerii, a poruncit ca, în tot cursul iernii, în prima Duminecă din fiecare lună, începând chiar cu luna Octombrie, să se țină câte o zi a „tocanei germană”, când adevărat orice german trebuie să se mulțumească cu un singur fel de mâncare, și anume cu tocană, care nu va costa mai mult de 50 pfenigi de persoană, adevărat 20 Lei. Bani care se vor cruța în forma aceasta se vor aduna de către milițienii hitleristiți, pentru ajutorarea șomerilor cu mâncare și cu lemne de foc peste iarnă.

Cei cari adună banii vor avea dreptul să intre în fiecare bucătărie germană, să se asigure dacă într'adevăr s'a obserat întocmai porunca dlui Hitler, ori ba.

Întă o idee atât de minunată și pentru noi și dacă nu va realiza-e statul, s'o realizeze biserica noastră. Câte lipsuri nu avem noi ca biserica? Toate fondurile secătuite, atâtea văduve și orfani și preoți bătrâni cu penziuni de batjocură, lipsă de biserici și de odăjdii, bisericii și case parohiale dărăpănate, și câte altele, cari numai prin astfel de mijloace se pot plini.

A mai introdus apoi dl Hitler încă ceva, tot pe atât de bun. A dat aspră poruncă, nu cumva să se încumete vreo femeie germană să fumeze, ori să se vopsească, ori să-și scoată sprâncenele, ori să-și taie părul, că va fi aspru pedepsită. Și de fapt, milițienii hitleristiți au și deținut mai multe fete și femei cari nu s'au supus acestui nou ordin și le-au dus la judecatorie, unde s'a luat cu ele proces verbal, fiind pe urmă aspru pedepsite.

Ei bine, la noi nu s'ar putea face acest lucru? Ai noștri își bat joc de dictatorii Hitler, Mussolini și Kemal Pașa. Însă rânduială în țară nu se poate face decât cu legi aspre și bune, dar mai ales cu ținerea legilor.

D.-Voastră, dragi cetitori, nu vă este scârbă de muierile fără sprâncene, de cele cari sunt pururea roșii pe obraz și miciodată palide și de cele cari fumează mai altfel decât dada țaganilor? Pentru ce le lăsam dară să se facă și ele și să facă și țara de rușine? În bisericile din Roma nu pot intra astfel de muieri, și nu pot intra decât îmbrăcate cuviincios. Ce îi împiedecă pe Arhierii noștri să dea o astfel de poruncă? „Casa mea casă de rugăciune este”, a zis Domnul. Însă fetele și femeile îmbrăcate necuviincios, cu sprâncenele scoase, cu buzele și obrazii vopsiți degradează Casa Domnului și-i fae pe bărbații fără de lege și fără Dumnezeu, să le urmărească și acolo.

Comuniștii îngroapă pe oameni de vii. Comuniștii se găsesc nu numai în Rusia ci și în China. Ori unde vor fi însă, comuniștii sunt adevărați sălbatici. În China comuniștii au omorât până acum 200 mil de oameni. În orașul Pe Jang Po au fost lăsați în viață numai 2 săraci, celalalți locuitori toți au fost ucși. În orașul Ciang Ci au fost îngropați de vii 600 oameni, iar în orașul Tahet 700 oameni.

Un idol japonez

Japonezii sunt păgâni, se roagă deci și cred în idoli, adevărat în chipuri cioplite. Zeul apărător al armatei japoneze este Cvanon cel cu o mie de mâni. Statuia acestui idol au ridicat-o de curând Japonezii în casa lor de rugăciune numită paienji, ca să ocrotească armata japoneză care se luptă în Japonia. Dăm și noi fotografia acestui idol, așa cum a fost fotografat la desvelire. Pe masa dinaintea idolului se văd to felul de jertfe, iară jur-împrejur preoții și copiii lor. Chiar și un clopoțel se vede pe masă, cu care se chiamă credincioșii la rugăciune.

Monumentul păcii. La Messina, în Italia, se va ridica un monument al păcii. Înălțimea acestui monument va fi de 45 metri. În vârf va fi pusă o statuie a Maicii Domnului.

O urmare a congresului catolic din Viena este noua poruncă dată de ministrul armatei din Austria, și anume în fiecare cameră a casarmelor să se pună câte o cruce, iară pe steaguri și stindarde să se coase câte o icoană de a Maicii Domnului, și aceasta drept aducere aminte de congresul catolic din Viena.

A fost furat un mare diamant. Un juvaergiu din Londra avea în vitrină unul dintre cele mai mari diamante ale lumii, numit „steaua polară”. Acest diamant prețuia cam 2 milioane Lei. Într-o bună zi, la amiaza mare, un automobil s'a oprit în fața vitrinei, din care s'a pogorât un domn care a spart cu o mare repeziciune fereastra, a pus mâna pe „steaua polară”, s'a urcat apoi lute în automobil și s'a cam șters. Poliția îl caută cu buzele umilate.

A mâncat 84 ouă într'o zi. Mai mulți americani din Statele Unite s'au rămasit, că vor da un mare premiu aceluia care va mânca mai multe ouă într'o singură zi. Dintre cei 109 inși, câți au luat parte la rămășag, a câștigat premiul unul cu numele Iim Knower, care a mâncat, dela 7 ceasuri dimineața și până la 7 ceasuri, seara 84 ouă; 9 tari, 36 moi și 39 sub formă de ochiuri.

Organizarea Germanilor din toată lumea. Germanii din Dania, Estonia, Eupen-Malmedy, Jugoslavia, Letonia, Lituania, Polonia, România, Rusia, Tirolul de Sud, Cehoslovacia și Ungaria, așadară din întreagă Europa, afară de Germania, și-au trimis împuterniciții, în zilele de 12—14 Septembrie, la Saarov, unde și-au ales un nou președinte, în persoana dlui Dr. Hans Otto Roth, unul dintre conducătorii Sașilor noștri și deputat în parlamentul român.

Osândiți pentru înșelăciune la alegeri. Locuitorii Giurgiu Miron, Giurgiu Petru și Jorjia Ioan din Bulzești, jud. Hunedoara, au fost pedepsiți, de tribunalul Deva, la câte 5 zile închisoare și 200 Lei amendă, pentru că, la alegerile comunale din 1930, au votat de două ori cu buletinele de vot ale unor consăteni cari lipseau din comună.

Manevrele regale se desfășură, în toamna aceasta, în Muntenia și Oltenia, iară încheierea lor se va face la Craiova. Fiindcă manevrele din acest an sunt foarte mari și se fac pe un teritor unde au avut loc mari lupte între noi și Germanii, cu prilejul marelui războiu, la aceste manevre ia parte și Majestatea Sa Regele, dimpreună cu Alteța Sa Regală Prințul Nicolae.

Câți locuitori are Berlinul. Capitala Germaniei, Berlinul, este, după Londra, al doilea mare oraș al Europei, având 4 milioane 300 mii locuitori, și totdeodată al patrulea oraș mare al lumii. Dacă pe toți locuitorii Berlinului i-ar așeza omul la depărtare de câte 1/2 metru, am avea un șir de oameni lung ca dela Berlin la Angora, care este capitala Turciei, ori dela Berlin la Nișni-Novgorod în Rusia.

Sandalele lui Isus. Cu prilejul anului sfânt s'au expus, în diferite biserici catolice ale lumii, diferite relicvii (moaște, rămășițe din vesmintele sau din alte lucruri de cari s'a slujit în viață) de ale Domnului nostru Isus Hristos. Cele mai vestite moaște sunt sfânta cămașă a lui Isus, care se păstrează în catedrala dela Trier din Germania. Alte moaște mai puțin cunoscute sunt sandalele lui Isus, care sunt expuse pe un altar ridicat anume pentru ele în micul oraș german Prüm de pe valea Rinului. Amândouă aceste moaște sunt cercetate mereu de sute de mii de credincioși.

O nouă ispravă minunată a Italianului Marconi. Dl Marconi, marele inginer și inventator, a mai făcut, de curând un lucru de necrezut. A prins razele lunii în oceanelor cu care se uita, înainte cu 300 ani, la stelele marele învățat Galilei, le-a trimis, fără fir, prin puterea radio-ului, mai întâi la Roma, iar de acolo la Chikago în America, aprinzând cu ele, tot fără fir, din Roma, lămpile electrice din Chikago, în noaptea de 2 spre 3 Octombrie. Și dl Marconi spune că asta e numai floare la ureche pe lângă ceea ce va face în viitorul apropiat.

Duel între femei. Două doamne din Budapesta s'au certat și pe urmă s'au provocat la duel. Martorii trimiși au hotărât duel cu săbiile. La locul duelului au eșit ziaristi, fotografi și public numeros. În clipita când trebuia să înceapă lupta, cele două dușmane și-au căzut în brațe și s'au împăcat plângând.

Intr'un foc au ars 33 lucrători. În parcul Griffith din Los Angeles (America) a izbucnit un foc, arzând cu atâta repeziciune, încât 33 lucrători n'au putut scăpa nici cum și au fost arși scrum, iară 150 au scăpat numai răniți, unii chiar cu rane de moarte.

Mire de 94 ani. Într'un orașel mic din Spania s'a căsătorit, săptămânile trecute, un „tânăr” de 94 ani cu o fată de 23 ani. „Tânărul” căsătorit s'a născut în 1839. La vârsta de 34 ani i-a murit soția și s'a însurat a doua oară. Înainte cu vreo câțiva ani i-a murit și soția a doua. El însă a continuat să-și lucreze și mai departe meseria de tâmplar, până în vara aceasta, când s'a îmbolnăvit pentru întâia oară în viață. Servitoarea lui atât de bine l-a îngrijit în vremea aceasta, încât, drept recunoștință, a luat-o de soție.

Un cerșitor modern. Un negustor englez a publicat următorul anunț prin ziare: „Prietenii și dușmanii mei, cari au de gând să-mi aducă fiori la mormânt, sunt rugați să-mi trimită mie banii pentru buchete și cununi direct și cât mai iute. Se primesc, cu recunoștință, sume cât de mici”.

Pușcărie minunată. La Madrid s'a deschis de curând o închisoare pentru femei, ca și care nu mai este alta în toată lumea. Bucătăriile, sălile de baie și coridoarele seamănă mai de grabă cu încăperile unui hotel decât cu ale unei pușcării. Și pe dinafară seamănă mai mult cu un palat, numai ferestile prevăzute cu gratii arată că acel palat este pușcărie.

Cel dintâi fumător a fost Rodrigo Dilgo de Jerez, care a întovășit pe Columbus (descoperitorul Americii), în America și a avut ocazia să vadă mai întâi Indieni fumând țigări făcute din foi de tutun. În 1560 Jerez aduce tutunul în Spania și fumează pentru întâia oară în istoria Europei. Oamenii cari l-au văzut au fost cuprinși de groază și spuneau că are pe dracul, de aceea îi iasă fum

pe nas și pe gură. Judecătorii au și dat poruncă să-l prindă și să-l bage în temniță. Moda fumatului a prins însă, și, la începutul veacului 17, a ajuns la Roma. Guvernul spaniol i-a ridicat lui Rodrigo Dilgo de Jerez o statuie, pe care au desvelit-o de curând în orașul Huelva.

Când regele și regina Angliei joacă cu cine-i la la joc. În castelul Balmoral din Scoția (partea de miază-noapte a Angliei) se face în fiecare an un bal pentru personalul de serviciu al curții regale engleze. La acest bal, — la care au luat parte în anul acesta regele, regina și moștenitorul tronului — atât regele cât și regina și membrii familiei domnitoare dansează (joacă) cu toți reprezentanții personalului de serviciu, până la cel mai tânăr servitor și cea mai tânără servitoare. Jocurile sunt scoțiene și durează până'n zorii zilei. Acesta este un vechiu obicei în Anglia și dovedește cât de strânse sunt legăturile dintre regii Angliei și personalul care-i servește.

Târgul de țară din Mociu. Primăria comunală ne aduce la cunoștință că în comuna Mociu, județul Cluj, târgul de țară din toamnă se va ține în zilele de 18, 19 și 20 Octombrie 1933. Prima și a doua zi târg de vite, a treia zi târg de mărfuri.

Concurs de arături. În săptămâna trecută Camera de Agricultură a județului Vlașca a făcut un concurs de arături. Concursul s'a ținut în comuna Letca Nouă și s'a făcut cu pluguri țărănești trase de boi. Cel mai bun plugari au primit premii frumoase.

Mijloc bun de slăbire. Un învățat cu numele Oertel spune că cel mai bun mijloc de slăbire este umbletul pe jos. Cel ce vrea să mai slăbească, să urce munți și dealuri. Umbletul pe jos e tare sănătos și înlătură grăsimea prea mare.

Cum sunt apărate granițele Franței. Franța a făcut întărituri mari la granița ei din spre Germania. Dealungul graniței, la adâncime de 100 metri sub pământ, este așezat un adevărat oraș, locuit numai de soldați. Coperișul acestui oraș e de oțel și beton, cu găuri anume pentru tunuri și mitraliere. Sub pământ sunt făcute tot felul de prăpăstii. Și e destul să apeși pe un buton, ca toată armata dușmană care ar trece pe-acolo să fie înghițită sub pământ. Apoi, apăsând pe alt buton, valuri de apă se revarsă, înecând aceste prăpăstii. În chipul acesta trecerea dușmanilor peste granițele Franței este cu neputință.

Evrei alungați din Germania. De când e Hitler la putere, au fost alungați din Germania 35 mii de evrei. Dintre aceștia 8 mii s'au dus în Danemarca, 5 mii în Franța, 4 mii în Polonia, 5 mii în Palestina, 2500 în Anglia, 2500 în Belgia și 1000 în Cehoslovacia. La noi în țară încă au venit foarte mulți; câți anume, nu se știe.

Douăzeci kilograme de grâu pentru un kilogram de orez. La noi în țară se mănâncă foarte mult orez. Tot orezul noi îl cumpărăm destul de scump din străinătate. Făcându-se socoteală, s'a găsit, că noi vindem 20 kilograme de grâu pentru ca să putem cumpăra 1 kgr. de orez. Aceasta e mare pagubă pentru agricultura noastră. De aceea, mai bine să mâncăm, grâu și tot ce se poate face din el.

Femele bărbat. În zilele trecute a murit în Budapesta o femeie lucrătoare. După moarte, când au desbrăcat-o, s'a aflat că nu era femeie ci bărbat, care, vreme de 30 ani, a purtat haine femeiești și a fost socotit de toată lumea ca femeie.

Ordonanță bine venită

Ministerul Instrucțiunii publice, al cultelor și artelor, a dat de curând o ordonanță în legătură cu așa zisele asociații sau secte religioase. Prin legea cultelor s'a stabilit, înainte cu câțiva ani, potrivit constituției țării, cari asociații religioase pot propovădui și practica învățătura lor pe pământul României. Dar nu se stabilea în lege, *felul* cum pot aceste secte să lucreze la noi.

Acum, ordonanța ministerială după ce arată, potrivit legii cultelor, cari secte sunt oprite, hotărăște două lucruri de cea mai mare însemnătate. Și anume: sectele cari sunt slobode să lucreze în România, cum sunt baptiștii și pocăiții, nu pot să-și deprindă cultul lor, decât ca și religia ortodoxă: în biserici, în case de rugăciuni.

Astfel, pe viitor nu vom mai vedea spectacole ca până acum, când pentru a bateza într'un pârâu pe un nou pocăit dintr'un sat, veneau cu alai și cu muzici, și cu zarvă mare, alți pocăiți din zece sate. Prea își făcuseră de cap, și prea se purtau în batjocură față de biserica strămoșească și față de autorități. — Ori ce făceau, făceau cu larmă cât mai mare, să atragă luarea aminte a oamenilor și să facă astfel propagandă pentru secta lor.

Niciuna din bisericile și religiile recunoscute din țară: ortodoxă, catolică, protestantă, izraelită, mahomedană, nu își vestesc adevărul lor, cu pompa și cu tâmbălăul făcut de pocăiți și de adventiști.

În al doilea rând, ordonanța oprește pe aceste secte să-și mai vândă ziarele, revistele, cărțile, umblând din sat în sat și din casă în casă, cum au făcut până acum. Pe viitor și ei își vor desfășura tipărirea lor numai pe căile obicnuite, ca și celelalte religii: prin librării, chioscuri sau abonamente.

Măsura aceasta s'a aflat necesară, pentru că era într'adevăr un adevărat scandal cu desfacerea tipăriturilor de care e vorba. — »Frații« nu mergeau cu ele să le vândă, numai la cei de-o credință cu ei, ci intrau în toată casa și se legau de capul tuturor creștinilor.

Folosiau prilejul, nu numai să vândă tipărirea, să încaseze bani, ci se apucau cu gura de român, să-l dea la brazdă, să-l convingă să-și părăsească legea.

Și om să fii, să te desbari repede de-un astfel de »ucenic« ori »uceniță«. Se agață de tine, cu citate din Scriptură, ca scaiul de oaie. Și s'au dovedit între ei și »ucenici« ai bolșevicilor, cari, unde li-se împărea lor că-i rost de predică, vesteau evanghelia roșie. — Ba, pe alocuri, mai și puneau mâna pe câte ceva, dacă boreasa nu era cu ochii în patru.

Deci, o ordonanță bine venită! Dar, nu era și mai bună una care să pună capăt peste tot acestor propovăduiri străine și mărginite în prostia lor? Acum de curând s'a putut citi în gazete, că într'un stat din America — unde sunt câteva sute de religii vestite de secte — au fost pedepsiți cu ani de temniță femei și bărbați, cari umblau goi-guluți pe uliță, spunând că așa poruncește Dumnezeu în Biblie.

Nu-s prostii curate toate vestirile astea nouă?

(Dela secțiile „Astrei“).

Și țiganii își au asociația lor

— În loc de una însă au două, și nu se pot înțelege împreună —

Da, nu e glumă, Țiganii se organizează în asociație. Dar cum ei nu pot să facă ceva fără stădă, încă dela început s'au și rupt în două, așa că deja au două asociații, una sub conducerea pâr. Calinic I. Popp Șerboianu, — care a și înscris la tribunal, dimpreună cu 50 partizani ai săi „Asociația generată a țăganilor din România“ —, și alta sub numele de „Romii“, care și-a ținut congresul în ziua de 8 Octombrie în sala „Ileana“ din Câmpul Moșilor (București). Numele de „țagan“ își are originea dela cuvântul grecesc „etlughan“, cum se numea o parte dintre țăganii cari locuiau pe vremuri în Siria (Asia Mică), iară cuvântul „romii“ vine dela indianul „rom“ și înseamnă om liber. Mai sunt apoi alte neamuri de țăgani, și anume „ziătarii“ adevărații țăganii lăieși cari adună cupe de aur, și sunt fauri de căldări de aramă; „netoții“ cei ce locuiesc în sudul Basarabiei și Dobrogei, fiind pe jumătate sălbateci. Cei mai civilizați sunt potcovarii, fierarii, meșterii lăcătuși, strângătorii de flare vechi, adunătorii de cârpe și de oase, vâcsuitorii de ghete, vânzătorii de ziare, negustorii de sticle vechi și de hârtie de ziare, negustorii de haine vechi, lingurarii, zidarii și lăutarii. — Că aceste diferite neamuri de țăgani cum se vor înțelege laolaltă, nu știm, vom vedea pe urmă. De altfel România este țara cea mai dragă a țăganilor. Ei au avut aici și doi domni, Tomșă-Vodă și Răzvan-Vodă, iară astăzi au o mulțime mare de oameni de al lor, ajunși preoți, medici, profesori, avocați, judecători și ziaristi. Întrebarea e, dacă aceștia vor recunoaște vreodată noua asociație, ori doară vor rămânea contopiți între români, disprețuind pe aceia din sânul cărora au ieșit.

Congresul romilor s'a și ținut Duminecă în 8 Octombrie. Au vorbit dl avocat Ilie Boroga, studentul Gh. Potra, președintele con-

gresul G. A. Lazarica, președintele muzicanților romi D. Panaitescu și alții. S'a ales apoi un nou comitet pe 5 ani, în frunte cu președintele G. A. Lăzărescu-Lăzurică, iară președinte de onoare l-au ales pe vestitul lăutar Grigoraș Dinicu. Au adus apoi mai multe hotărâri, între cari sunt și următoarele: Considerăm renegat pe orice romi, care se alătură unei alte grupări contrară „Ununii generale a Romilor din România“. — Ne legăm să fim patrioți, dinastici și ortodocși, respingând orice propagandă subversivă și periculoasă statului român și bisericii ortodoxe.

Cu hotărârea aceasta însă Romii au dat afară din Unune pe țăganii din Ardeal, cari sunt aproape toți uniți, că ei au intrat mai întâi, dupăcum spune tradiția, în biserica ortodoxă, dar preotul tocmai atunci rostea ectenia: „Căți sunteți chemați leșiți“, au intrat deci în biserica unită unde preotul tocmai atunci era la prefacere. Auzind Țaganii de „luși, mâncați“, au rămas cu toții la această biserică.

„Asociația Țaganilor din România“, de sub președinția arhimandritului C. Pop-Șerboianu nu și-au cerut cuvenita autorizație, de aceea nu și-au putut ținea adunarea. Pâr. arhimandrit le-a vorbit însă în stradă partizanilor săi și le-a spus că-și vor ținea adunarea Dumineca viitoare. Să vedem, ce o fi și din asta.

Amorțeala

Adeseori simțim greutate în mână sau în picior. Din cauza aceasta putem mișca mâna sau piciorul numai cu anevoință. Afară de aceea mai simțim prin mână sau prin picior și furnicături foarte supărătoare. Cauza acestei amorțeli e starea nepotrivită a membrului amorțit. *Lecuirea:* E deajunsă se schimbe starea membrului și amorțeala trece.

Intrarea în cetatea din Sighișoara

Chipul acesta ne înfățișează intrarea în cetatea din Sighișoara și este făcut de un elev de liceu, și încă pe linoleu (un fel de tapet gros, format din cauciuc amestecat cu praful de plută și întins pe o pânză, servind ca așternut pe podeală, în loc de covor). Elevul a tăiat cu briceagul în linoleu până i-a ieșit intrarea în cetatea din Sighișoara, așa cum se vede pe acest chip. Trebuie adevărat știut că chipurile se înmulțesc prin așa-numitele clișee, cari sunt niște metale pe cari se face, prin anumite mașinării, chipul întors. Acest chip întors se unge apoi cu vopsea de tipar și se produce în mai multe exemplare. Aici clișeul nu este din metal ci din linoleu, și tocmai aceasta este interesant.

Buboșarea frunzelor viței de vie

Aproape în toate viile se poate vedea, că frunzele viței pe partea din jos au mai multe umflături așezate unele lângă altele. Umflăturile acoperă frunza întreagă și din cauza lor se uscă mai înainte de a se usca frunzele fără umflături.

Umflăturile acestea sunt cunoscute sub numele de *buboșarea frunzelor de viță* și sunt pricinuite de o filoxeră numită *Filoxera galicolă*.

Vițele atăcate nu suferă mult; din contră dau frunze mai multe, pe cari se fac umflături tot mai dese. Strugurii de pe acestea vițe însă rămân acri, fiindcă, din cauza buboșării frunzelor, nu se poate forma în ei zahărul care ar trebui să-l aibă. De aceea trebuie să se împiedece buboșarea.

Impiedecarea se poate face cu *zeamă de petrol*. Zeama de petrol se pregătește în chipul următor: într-o oală se pune un kgr. de săpun tăiat felii. Se varsă peste el 5 litri de apă caldă și se pune la foc, amestecând încet-încet cu un lemn, până săpunul se topește. În timpul topirii să nu se facă spumă. Apa cu săpun se toarnă într-o cadă mare de vreo 200 litri. Cu o mătură de nule se bate zeama de săpun și în aceeași vreme se toarnă încet-încet trei litri petrol. Zeama se albește ca laptele, fără să mai facă spumă. Aceasta este *zeama de petrol*. Să se bage bine de seamă, zeama să fie bătută bine, altfel poate arde plantele. Stropirea frunzelor trebuie să se facă foarte fin, zeama se așină frunzele numai ca și o ceață.

Zeama de tutun încă este foarte bună pentru a opri buboșarea. Zeamă de tutun se găsește în prăvălie. Aceasta trebuie pregătită cu apă și săpun. Anume se topește 1 kgr. de săpun în 5 litri de apă caldă. Apa cu săpun se pune într-o cadă mare de vreo 150 litri și se toarnă încet-încet 1 litru zeamă de tutun, amestecându-se bine. Zeama se poate înmulți, adăugându-se până la 100 litri apă rece. Stropirea cu zeamă de tutun se face aruncând zeama pe fața din jos a frunzelor.

Amețeală

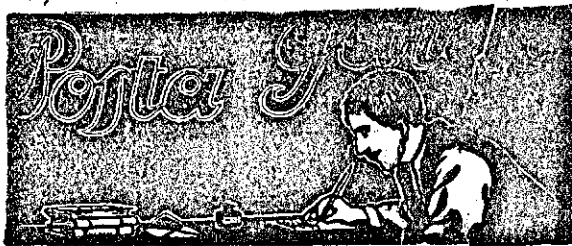
Când se pare, că lucrurile se învârtesc în jurul nostru și că noi înșine ne învârtim, zicem că avem amețeală.

Amețeala poate veni din cauza lipsei de sânge sau din cauza îngrămădirii sângelui la creeri. Otrăvirile cu tutun, alcool și chinină încă pot pricinui amețeli. Asemenea și boalele de inimă, boalele de stomac, boalele de ochi de urechi, guta și altele.

Lecuirea e feliurită, după felul boalei, care pricinuește amețeala. Cei cari amețesc din cauza lipsei de sânge, se vor hrăni bine și vor petrece mult în aer curat. Cei cari sufer de îngrămădirea sângelui la creeri, vor încunjura mâncările prea imbelșugate, beuturile bețive, tutunul. La cei cu boale de inimă, boale de stomac și altele, doctorul le va da leacurile ce se tin de acelea boale.

Cum trebuie să grijim la cântar

Să nu fim înșelați de negustori la cântarul cu două brațe, în care într'unul se pune lucrul de cântărit, iar în celalalt greutatea care cântărește, nu avem decât să schimbăm locul greutății cu a mărfii și dacă arată la fel la ac, numai atunci cântarul este drept.

Diul prof. Bondrea. Greșala strecurată s'a îndreptat. Dorim spor la muncă și binecuvântare de sus.

Diul N. D. M. în Budești - Cluj. Ceeace ne scrieți despre preotul ortodox Medeașan nu interesează cetitorii noștri, deci nu putem publica.

Redactor: IULIU MAIOR.

Celce ține la această gazetă, plătește regulat abonamentul, numerii citiți nu-i aruncă, ci-i dă unui om sărac ca să citească și el, și ne câștigă abonați noi la gazetă.

Noul mers al trenurilor

Începând cu ziua de 8 Octomvrie 1933 trenurile circulă prin gara Blaj precum urmează:

Spre Brașov-București

Felul, Nr. și stația de plecare a trenului	Sos.	Pleacă	Sos. în stația de destinație
Personal . . . 320 Oradea	0.09	0.11	6.45 Brașov
Accelerat . . . 42 Sighet M.	0.33	0.35	9.05 Bucu.
Rapid »Dacia» 22 Decebal	4.21	4.23	12.45 Bucu.
Personal . . . 324 Teiuș	4.46	4.48	6.50 Sighiș.
Personal . . . 318 Oradea	10.27	10.32	16.40 Brașov
Rap. »Ardeal»*) 4 Oradea	11.48	11.49	19.10 Buc.
Accelerat . . . 32 Oradea	15.03	15.05	23.35 Bucu.
Personal . . . 322 Cluj	17.32	17.38	0.03 Brașov
Accelerat . . . 24 Decebal	21.23	21.31	7.15 Bucu.

*) Circulă numai miercuria, vinerea și duminica

Spre Cluj-Oradea resp. Decebal

Felul, Nr. și stația de plecare a trenului	Sos.	Pleacă	Sos. în stația de destinație
Rapid »Dacia» 21 București	2.44	2.46	7.25 Deceb.
Personal . . . 321 Brașov	3.28	3.31	7.35 Cluj
Accelerat . . . 41 București	5.35	5.37	11.52 Oradea
Accelerat . . . 23 București	8.55	8.58	15.19 Deceb.
Personal . . . 317 Brașov	12.57	13.01	21.38 Oradea
Personal . . . 323 Sighiș	16.24	16.28	17.10 Teiuș
Accelerat . . . 31 București	17.52	17.54	23.55 Oradea
Rap. »Ardeal»*) 3 București	20.39	20.40	1.35 Oradea
Personal . . . 319 Brașov	21.23	21.30	6.56 Oradea

*) Circulă numai marțea, joia și duminica.

Spre Praid

Felul Nr. și stația de plecare a trenului	Sos.	Pleacă	Sosirea în stația de destinație
Personal . . . 333 Blaj	5.50	10.26	Praid
Mixt . . . 3119 »	17.58	23.20	»

Dela Praid

Felul, Nr. și stația de plecare a trenului	Sos.	Pleacă	Sosirea în stația de destinație
Personal . . . 334 Praid	10.18	20.18	Blaj
Mixt . . . 3120 »	20.55	20.55	»

Legături de trenuri

Blaj-Sighișoara-Brașov-București

	pers.	accel.	rap. D.	pers.
Blaj pleacă	0.11	0.35	4.23	4.48
Sighișoara sosește	2.50	2.15	6.02	6.50
Brașov »	6.45	4.47	8.40	—
București »	—	9.05	12.45	—

	pers.	rap. A.	accel.	pers.	accel.
Blaj pleacă	10.32	11.49	15.05	17.38	21.31
Sighișoara sosește	12.33	13.10	16.43	19.49	23.27
Brașov »	16.40	15.22	19.18	0.03	2.45
București »	—	19.10	23.35	—	7.15

București-Brașov-Sighișoara-Blaj

	accel.	pers.	pers.	rap. A.	rap. D.
București pleacă	9.00	—	—	13.15	18.35
Brașov »	13.29	14.42	21.00	17.02	22.44
Sighișoara »	16.10	18.36	0.47	19.11	1.04
Blaj sosește	17.52	21.23	3.28	20.39	2.44

	accel.	accel.	pers.	pers.
București pleacă	20.30	23.35	—	—
Brașov »	1.05	4.00	7.00	—
Sighișoara »	3.54	7.02	10.35	14.20
Blaj sosește	5.35	8.55	12.57	16.24

Blaj-Cluj-Oradea

	pers.	acc.	pers.	acc.	rap.	pers.
Felul tren.	pers.	acc.	pers.	acc.	rap.	pers.
Blaj pleacă	3.31	5.37	13.01	17.54	20.40	21.30
Cluj sosește	7.35	8.25	17.23	20.34	22.51	1.31
Oradea sos.	—	11.52	21.38	23.55	1.35	6.56

Oradea-Cluj-Blaj

	pers.	rap.	acc.	pers.	pers.	acc.
Felul tren.	pers.	rap.	acc.	pers.	pers.	acc.
Oradea pl.	1.05	6.44	8.30	—	14.55	18.22
Cluj pleacă	6.48	9.38	12.20	13.40	20.11	21.53
Blaj sosește	10.27	11.48	15.03	17.32	0.09	0.33

Blaj-Teiuș-Alba Iulia-Arad-Timișoara

	Rap. D.	acc.	pers.	pers.	pers.	pers.
Blaj pleacă	2.46	8.58	16.28	21.30	3.31	13.01
Teiuș sosește	—	9.22	17.10	22.09	4.13	13.38
» pleacă	—	9.45	18.27	0.13	4.50	14.50
Alba Iulia sos.	3.21	10.08	18.58	0.43	5.20	15.21
» pleacă	3.22	10.10	19.01	0.45	5.23	15.25
Arad sosește	6.56	14.10	0.45	6.07	10.55	—
» pleacă	8.17	16.00	0.50	6.20	11.14	—
Timișoara sos.	9.40	17.20	2.10	7.40	12.30	—

Timișoara-Arad-Alba Iulia-Teiuș-Blaj

	pers.	rap. D.	pers.	pers.	accel.	pers.
Timișoara pl.	18.30	22.00	—	5.20	13.05	13.05
Arad sosește	19.50	23.22	—	6.44	14.28	14.28
» pleacă	21.42	24.54	—	7.35	15.56	14.55
Alba Iulia sos.	3.17	3.44	8.31	13.13	20.08	20.58
» pleacă	3.23	3.45	8.35	13.15	20.10	21.03
Teiuș sosește	3.52	—	9.07	13.44	20.33	21.33
» pleacă	4.15	—	9.50	14.40	21.03	23.25
Blaj sosește	4.46	4.21	10.27	15.03	21.28	0.09

Blaj-Copșa Mică-Sibiu

	pers.	pers.	pers.	accel.	accel.
Blaj pleacă	0.11	4.48	10.32	15.05	21.31
Copșa Mică sosește	0.51	5.28	11.14	15.39	22.08
» pleacă	3.00	6.00	12.50	17.45	22.45
Sibiu sosește	4.22	7.27	14.15	19.04	0.04

Sibiu-Copșa Mică-Blaj

	pers.	pers.	pers.	pers.	pers.
Sibiu pleacă	3.05	9.58	13.31	16.54	23.22
Copșa Mică sosește	4.20	11.09	14.56	18.16	0.43
» pleacă	5.03	12.15	15.41	20.36	2.47
Blaj sosește	5.35	12.57	16.24	21.23	3.28

Blaj-Teiuș-Războieni-Târgu-Mureș-Reghin

	pers.	accel.	pers.	pers.	accel.	pers.
Blaj pleacă	3.31	5.37	13.01	16.28	17.54	21.30
Teiuș sosește	4.13	6.00	13.38	17.10	18.15	22.09
» pleacă	4.30	6.17	13.52	18.29	18.29	22.30
Războieni, sos.	5.27	6.52	14.48	19.04	19.04	23.20
» pleacă	5.42	8.52	15.55	19.20	19.20	23.40
Tg.-Mureș sos.	7.42	10.48	17.25	20.50	20.50	1.15
» pleacă	—	13.20	17.33	—	—	1.30
Reghin sosește	—	14.46	18.21	—	—	2.22

Reghin-Tg.-Mureș-Războieni-Teiuș-Blaj

	pers.	pers.	pers.	mixt	mixt	pers.
Reghin pleacă	—	6.12	12.53	—	18.23	20.44
Tg.-Mureș sos.	—	7.05	13.38	—	19.50	21.33
» pleacă	5.20	11.22	13.45	16.16	—	21.40
Războieni sos.	6.42	13.36	15.07	18.42	—	23.05
» pleacă	8.43	13.51	15.50	22.21	—	23.22
Teiuș sosește	9.30	14.26	16.39	23.11	—	23.57
» pleacă	9.50	14.40	16.55	23.25	—	0.11
Blaj sosește	10.27	15.03	17.32	0.09	—	0.33

Blaj-Diciosânmărtin-Bălăușeri-Sovata-băi-Praid

	pers.	mixt
Blaj pleacă	5.50	17.58
Diciosânmărtin sosește	7.17	19.37
» pleacă	7.29	19.52
Bălăușeri sosește	8.44	21.20
Sovata-băi »	10.11	22.58
Praid »	10.26	23.20

Praid-Sovata-Bălăușeri-Diciosânmărtin-Blaj

	pers.	mixt
Praid pleacă	5.55	15.40
Sovata-băi sosește	6.12	16.02
Bălăușeri »	7.30	17.37
Diciosânmărtin »	8.42	19.01
Blaj pleacă	8.54	19.15
» sosește	10.18	20.55